

ชื่อเรื่อง	การจัดการห่วงโซ่แห่งคุณค่าของธุรกิจฟาร์มแพะในจังหวัดพะเยา
ชื่อผู้เขียน	นายสมชาย จินาเพย
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.จกกลดินทร์ แสงอาสภวิริยะ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาลักษณะของการจัดการห่วงโซ่แห่งคุณค่าของธุรกิจฟาร์มแพะในจังหวัดพะเยา โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีห่วงโซ่แห่งคุณค่า ระเบียบวิธีการศึกษาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก ด้วยการสอบถามจากผู้ประกอบการฟาร์มแพะในจังหวัดพะเยาทั้งหมด 5 ราย

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการธุรกิจฟาร์มแพะมีลักษณะเป็นธุรกิจขนาดเล็ก และเป็นเจ้าของคนเดียว มีเงินทุนหมุนเวียนไม่เกิน 1 ล้านบาทต่อปี มีปริมาณการผลิตแพะเนื้อเฉลี่ย 65 ตัวต่อปี และนมแพะเฉลี่ย 1,520 กิโลกรัมต่อปี การก่อตั้งธุรกิจมีผู้ประกอบการเป็นผู้เริ่มทำธุรกิจเอง และมีระยะเวลาการดำเนินธุรกิจต่ำกว่า 10 ปี มีพนักงานประจำคือเจ้าของกิจการ และมีการจ้างพนักงานชั่วคราวเป็นรายวัน จ่ายค่าจ้างในอัตราขั้นต่ำตามกฎหมาย ด้านการผลิตพบว่า ฟาร์มมีพื้นที่กว้างและตั้งอยู่ห่างไกลชุมชน มีลานกว้างใช้เป็นพื้นที่ในการเลี้ยงแพะ มีโกดังจัดเก็บวัตถุดิบที่ใช้ นำมาเป็นอาหารให้กับแพะ มีคอกแยกเพื่อกักกันโรค โรงรีดนม ด้านการตลาดพบว่า มีการขายในประเทศ โดยขายไปยังกลุ่มผู้บริโภคที่นับถือศาสนาอิสลาม ในเขตชายแดนแม่สาย จังหวัดเชียงราย ด้านการเงินพบว่า แหล่งเงินทุนมาจากเงินทุนส่วนตัวและผลกำไรสะสมจากการทำธุรกิจทุกกิจการ มีการอาศัยเงินลงทุนจากภายนอก โดยการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน เพื่อมาใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการเสริมสภาพคล่องของกิจการ ส่วนของการใช้ไปของเงินทุนจะเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการส่วนใหญ่เป็น ค่าซื้อวัตถุดิบที่ใช้นำมาเป็นอาหารให้กับแพะ และค่าแรงงานของลูกจ้าง

Title	Value Chain Management of Goat Farms in Phayao Province
Author	Mr. Somchai Jinafoei
Degree of	Master of Business Administration in Business Administration
Advisory Committee Chairperson	Associate Professor Dr. Jongkolbordin Saengasaphawiriya

ABSTRACT

This qualitative study aimed to explore styles of value chain management of goat farms in Phayao province. Value chain theory and concept was employed in this study. In-depth interview was used for data collection conducted with 5 goat farm entrepreneurs in Phayao province.

Results of the study revealed that goat farm management of the informants was a small business run by only one owner. The informants had not more than one million baht per year of circulating capital. They could produce 65 beef goats per year and goat milk for 1,520 kg. per year on average. The informants themselves initiated their business and hired temporary daily workers. The informants paid them in accordance with the rate identified by the law. Regarding the production, it was found that the informants had a large goat farm which was far from the community. There were feed raw material warehouse, disease quarantine fold, and milking house in the farm. For marketing, it was found that goat products were sold in domestic markets and along Mae Sai border, Chiangrai province and Islamic consumer were a target group. For finance, it was found that the informants had their own capital and accumulated profits as their financial sources. However, all of them were also rely on external financial sources for circulating capital and financial liquidity. The capital spending was mostly on the purchase of raw material used for goat feed preparation and wages of workers.